

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sylwia Durczak-Żochowska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2023 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa H. L.

przeciwko D. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 10 stycznia 2022r., sygn. akt VIII GNc 4260/21

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia o kosztach dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII Gz 237/22

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 10 stycznia 2022r. odrzucono sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 22 września 2021r., sygn.. akt VIII GNc 4260/21.

W uzasadnieniu ustalono, iż w dniu 22 września 2021 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu D. S.. Odpis nakazu doręczono pozwanemu dnia 29 września 2021 r. Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty w dniu 12 października 2021 r., zaskarżając go w całości. Zarządzeniem z dnia 21 października 2021 r. wezwano pełnomocnika pozwanego do usunięcia braków formalnych sprzeciwu m.in. poprzez wskazanie adresu poczty elektronicznej pozwanego lub do złożenia oświadczenia o nieposiadaniu przez pozwanego takiego adresu pismem w 2 egzemplarzach, w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Wezwanie to pozwany odebrał osobiście w dniu 27 października 2021 roku i jego treść przekazał pełnomocnikowi (o czym świadczy fakt złożenia pisma przez pełnomocnika). W piśmie procesowym wniesionym 3 listopada 2021 r., pełnomocnik pozwanego

wskazał adres poczty elektronicznej pozwanego, jednakże przedmiotowe pismo wniesiono bez odpisu dla strony powodowej (pomimo, iż w wezwaniu wyraźnie podkreślono konieczność przedłożenia odpisu).

Zgodnie z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

Sąd I instancji zważył, iż pismo procesowe pozwanego datowane na 2 listopada 2021 roku (wpływ 5 listopada 2021 roku), zostało złożone w uzupełnieniu braków formalnych sprzeciwu. Podzielić zatem należało stanowisko Referendarza sądowego (wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia z dnia 15 listopada 2021 roku), zgodnie z którym brak było podstaw do wzywania pełnomocnika pozwanego do usunięcia braków formalnych tego pisma poprzez przedłożenie jego odpisu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2018 r., II UZ 21/18, LEX nr 2565806; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2003 r., III PZP 10/03, LEX nr 79124).

Zdaniem Sądu Rejonowego, w przedmiotowej sprawie pozwany nie usunął w sposób prawidłowy braków formalnych sprzeciwu (pismo w uzupełnieniu braków formalnych wniesiono bez odpisu dla strony powodowej), wobec tego, na podstawie art. 480³ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Zażalenie od powyższego postanowienia złożył pozwany, który zaskarżył rozstrzygnięcie w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie art. 205 (2) § 1 i 2 k.p.c., art. 480³ § 3 k.p.c., art. 458³ § 2 k.p.c., art. 458⁴ § 1 k.p.c. w zw. z art. 5 k.p.c., poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie pouczeń pozwanego o przysługujących mu prawach i obowiązkach przy doręczeniu mu odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu, w szczególności:

- w zakresie wymagań co do terminu i formy złożenia sprzeciwu, sposobie zaskarżenia nakazu oraz skutkach jego niezaskarżenia;

- tego, że pierwsze pismo procesowe pozwanego wniesione po doręczeniu odpisu pozwu powinno zawierać również wskazanie adresu poczty elektronicznej albo oświadczenie pozwanego, że nie posiada takiego adresu;

- o treści art. 458⁵ § 1 i 4 k.p.c., art. 458⁶ k.p.c., art. 458¹⁰ k.p.c., 458¹¹ k.p.c., mimo zawarcia obowiązku pouczenia o nich w zarządzeniu z dnia 22 września 2021r.

co – zdaniem skarżącego – skutkowało niedochowaniem wymogów formalnych i nieprawidłowym wykonaniem przez pozwanego wezwania do ich uzupełnienia,

2. naruszenie art. 130 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, wyrażające się w uznaniu, iż niewskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty adresu elektronicznego pozwanego lub zawarcia w jego treści oświadczenia o jego nieposiadaniu stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym, podczas gdy od wskazania takiego adresu na tym etapie postępowania nie są zależne żadne czynności procesowe, a nadto wymóg taki podyktowany jest treścią przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych, z pominięciem których, sprawa nadal może zostać rozpoznana na wniosek pozwanego, a dla którego złożenia termin wskazany w art. 458⁶ § 2 k.p.c. nie minął, a nawet nie rozpoczął biegu,

3. naruszenie art. 133 §1 i 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i doręczenie wezwania do uzupełnienia braków formalnych z dnia 25 października 2021r. bezpośrednio do rąk pozwanego, z pominięciem ustanowionego w sprawie pełnomocnika w osobie K. S., na adres (...), Ś., niewskazany nigdy przez którąkolwiek ze stron, ani przez pełnomocnika jako adres do doręczeń w niniejszej sprawie,

czego – według pozwanego – skutkiem było pozbawienie pozwanego możliwości obrony swych praw z uwagi na niezasadne skrócenie jego pełnomocnikowi czasu do wykonania żądanej czynności i tym samym nieprawidłowe

wykonanie zobowiązania Sądu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą, prowadzącą do nieważności postępowania (art. 379 pkt 5 k.p.c.),

w efekcie błędy w ustaleniach faktycznych, polegające na:

4. uznaniu, iż wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu z dnia 25 października 2021r., w wykonaniu zobowiązania referendarza sądowego z dnia 21 października 2021r., skutecznie doręczono pełnomocnikowi pozwanego zobowiązanie do uzupełnienia braków formalnych w postaci niewskazania adresu poczty elektronicznej;

5. pozwany nie usunął w sposób prawidłowy braków formalnych sprzeciwu,

6. sprzeciw pozwanego był dotknięty brakami formalnymi, których nie usunięto, mimo wezwania;

oraz samoistne błędy w ustaleniach faktycznych, polegające na przyjęciu, iż:

7. w wezwaniu z dnia 21 października 2021r. wyraźnie podkreślono konieczność przedłożenia odpisu pisma.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia przez Sąd pierwszej instancji, a także o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie, strona powodowa wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy wyjaśnił wszystkie istotne okoliczności mające wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy, a wnioski, które przy tym wywiódł są w pełni uzasadnione i nie wymagają powtórzenia (por. np. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, Nr 4, poz. 83). Zaskarżone postanowienie w pełni odpowiada prawu. Tym samym zaprezentowane zarzuty nie mogły doprowadzić do zmiany orzeczenia wydanego w przedmiotowej sprawie.

Na wstępie należy zauważyć, iż w dniu 12 października 2021 r. pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie K. S., złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W sprzeciwie w istocie wskazano jako adres do doręczeń dla pełnomocnika pozwanego: ul. (...), (...)-(…) Ś. (k. 34 akt). Zarządzeniem z dnia 21 października 2021 r. (wykonanym 25 października 2021r.) wezwano pełnomocnika pozwanego do usunięcia braków formalnych sprzeciwu m.in. poprzez wskazanie adresu poczty elektronicznej pozwanego lub do złożenia oświadczenia o nieposiadaniu przez pozwanego takiego adresu pismem w 2 egzemplarzach, w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Wezwanie to, skierowano do pełnomocnika pozwanego K. S. (k. 45 akt), jednakże na adres wynikający z przedłożonego pełnomocnictwa tj. ul. (...), (...)-(…) Ś. Pod wskazanym adresem odebrał je osobiście pozwany w dniu 27 października 2021 roku. Jak słusznie zaznaczył Sąd I instancji, wezwanie zostało przekazane pełnomocnikowi. Świadczy o tym treść złożonego przez pełnomocnika pozwanego pisma z dnia 2 listopada 2021r., w którym wyraźnie powołuje się na wezwanie z dnia 25 października 2021r. (data wykonania zarządzenia z dnia 21 października 2021 r.). Należy ponadto dodać, iż pełnomocnik pozwanego w późniejszym czasie odbierała osobiście w toku niniejszej sprawy korespondencję skierowaną do niej pod adresem ul. (...), (...)-(…) Ś. tj. odpis postanowienia, wydanego przez Referendarza Sądowego z dnia 15 listopada 2021r. o odrzuceniu sprzeciwu wraz z uzasadnieniem (k. 66 akt). Brak zatem podstaw do uznania, iż doszło do naruszenia art. 133 §1 i 3 k.p.c. czy też aby doręczono pełnomocnikowi pozwanego zobowiązanie do uzupełnienia braków formalnych nieskutecznie.

Należy przy tym raz jeszcze podkreślić, iż w wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych wyraźnie zaznaczono, iż pismo z uzupełnieniem braków należy złożyć w dwóch egzemplarzach, co wynika z treści kopii wezwania, znajdującej się w aktach sprawy (k. 45 akt). Pozwany nie wykazał przy tym, aby było inaczej.

Stosownie do treści art. 458⁽²⁾ § 1 pkt 1 k.p.c., sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Do momentu złożenia wniosku o rozpoznanie sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu gospodarczym, w niniejszej sprawie należało stosować przepisy Działu IIa Tytułu VII („Postępowania odrębne”) kodeksu postępowania cywilnego. Treść zarządzenia z dnia 22 września 2021r. wskazuje, iż odpis nakazu zapłaty podlegał doręczeniu wraz m.in. pouczeniami o treści art. 136 k.p.c., art. 505 § 1 i 2 k.p.c., art. 480⁽³⁾ k.p.c., art. 205⁽²⁾ § 1 i 2 k.p.c., art. 458⁽⁵⁾ § 1 i 4 k.p.c., art. 458⁽⁶⁾ k.p.c., art. 458⁽¹⁰⁾ k.p.c., art. 458⁽¹¹⁾ k.p.c. Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru korespondencji przez pozwanego wynika, iż zostały mu doręczone pouczenia, w aktach sprawy widnieją kopie dedykowanych obu stronom przesłanych pouczeń, w tym pozwanemu (k. 30, 31 akt). Pouczenia te zawierają m.in. treść art. 136 k.p.c., art. 505 § 1 i 2 k.p.c., art. 480⁽³⁾ k.p.c., art. 205⁽²⁾ § 1 i 2 k.p.c., art. 458⁽⁵⁾ § 1 i 4 k.p.c., art. 458⁽⁶⁾ k.p.c., art. 458⁽¹⁰⁾ k.p.c., art. 458⁽¹¹⁾ k.p.c. Dodatkowo tutejszy Sąd Odwoławczy zwrócił się do Sądu Rejonowego o nadesłanie przesłanych pozwanemu pouczeń i je otrzymał, a ich treść jest tożsama z tymi, które znajdują się już w aktach sprawy (k. 193-194 akt).

Wobec powyższych rozważań, należało uznać, iż w niniejszej sprawie nie doszło do pozbawienia pozwanego możliwości obrony swych praw, zwłaszcza – jak wskazuje skarżący - z uwagi na niezasadne skrócenie jego pełnomocnikowi czasu do wykonania żądanej czynności i tym samym nieprawidłowe wykonanie zobowiązania Sądu (art. 379 pkt 5 k.p.c. a contrario).

Na marginesie trzeba zauważyć, iż już po złożeniu sprzeciwu w terminie (co także potwierdza, iż pozwany pouczenia otrzymał), Sąd zarządzeniem z dnia 21 października 2021r. wzywał do uzupełnienia wyszczególnionych, konkretnych braków formalnych (pismem w dwóch egzemplarzach), a pozwany nie uczynił obu zadość zgodnie z przesłanym wezwaniem. Zatem niezależnie od kwestii pouczeń, o których mowa w pierwszym zarzucie złożonego zażalenia, nie ulega wątpliwości, iż strona pozwana powyższego wezwania w całości nie wypełniła.

Mając powyższe okoliczności i rozważania na względzie Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.).